

Dominik Lejman

PRACE STUDENTÓW / komentarz

Obraz jako re-mediacja.

Obraz jako: Redukcja/Rekonstrukcja/Redefinicja to jedne z tegorocznych zagadnień służących szeroko rozumianej inspiracji w ramach indywidualnego programu każdego studenta/studentki II pracowni. W minionym roku akademickim obraz, specyfika medium malarstwa dla wielu studentów staje się narzędziem - narzędziem refleksji antropologii kultury, refleksji egzystencjalnej. Eksperyment formalny, malarstwo jako forma re-mediacji (przez termin re-mediacja rozumiem tutaj sposób odzyskiwania znaczenia medium malarstwa jako narzędzia relacyjnego) prowadzi do przewartościowań w widzeniu samego siebie i najbliższego otoczenia.

Dostrzegamy to w wyjątkowych pracach **Aleksandry Komsty**. Obiekty, rysunki, obrazy łączy wrażenie kruchości, w których mikroskopijna skala "przedmiotopodobnych" wyobrażeń, zestawionych z osamotniającą je skalą otaczającej je przestrzeni, tworzy perspektywę dla refleksji nad śmiesznym dramatem istnienia, opatrzonym komentarzem "THIS IS IMPORTANT".

THIS IS IMPORTANT

Aleksandra Komsta, Malarstwo II rok, I st.

PDF

"Zwrot antropologiczny" obecny jest również w całościowym projekcie pracy **Dominiki Stachurskiej**, wykorzystującym umowność medium malarstwa dla swoistej rekonstrukcji - studium.

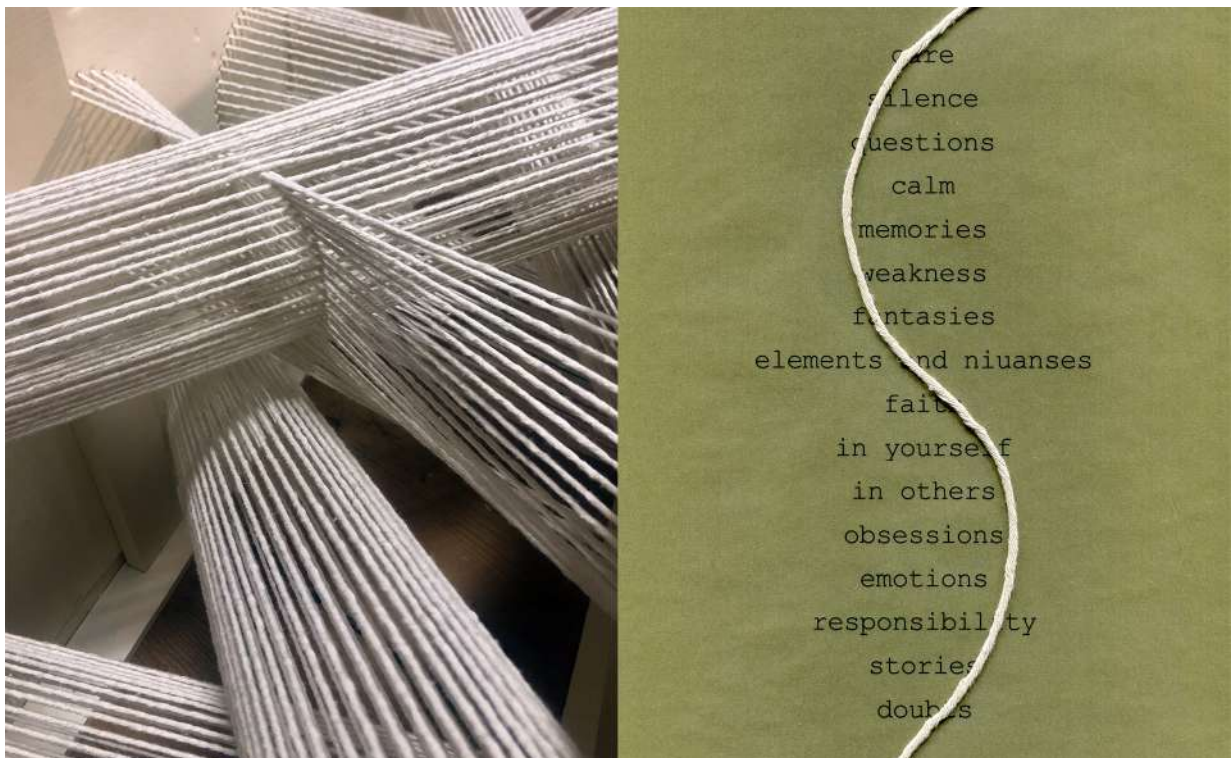
"Można uznać, że całe pomieszczenie pełniło rolę inkubatora kontrolującego granice fikcji, stwarzając jakiemś istnieniu bezpieczne otoczenie, pozbawione wrogów. Dla tej rośliny, mgła była marzeniami." (fragm. tekstu autorki)

Dominika Stachurska, Malarstwo I rok, II st.

PDF

Wiesława Gorszczyk tka subtelną mapę relacji pomiędzy instalacją, tekstem, obrazem, wkraczając w obrazową aktualność, zmieniając ją osobistą poetyką napięć.

Wiesława Gorszczyk, Edukacja Artystyczna I rok, I st.

PDF

Abstrakcyjny eksperyment formalny, generujący treści, odgrywa istotną rolę w pracach **Fryderyka Szulgita** (Malarstwo I rok). "Maszynowo produkowane" obrazy poddają pod wątpliwość znaczenie/obecność autora, oryginału i kulturowych konotacji.

Fryderyk Szulgit, Malarstwo I rok, I st.

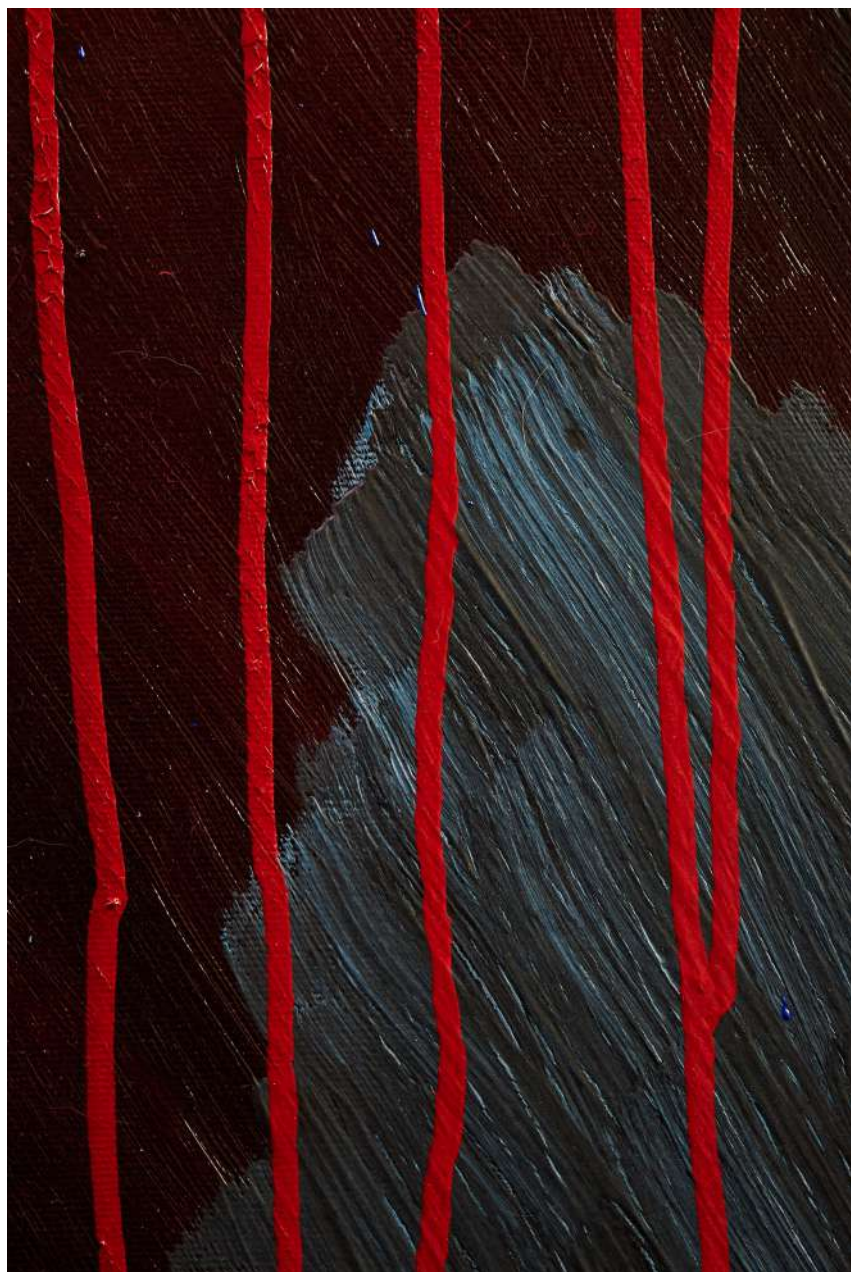
Analogicznie proces techniczny w kulturze cyfrowej staje się punktem wyjścia do prac **Dzimitry Tsishkova**, dla którego "mieszanie" cyfrowego obrazu staje się 'farbą' w dosłownym tego słowa znaczeniu, użytą do powstania abstrakcyjnych obrazów-objektów, o bynajmniej nie abstrakcyjnej "zawartości".

Dzimitry Tsishkov, Intermedia I rok, I st.

PDF

Proces aplikacji farby na płótno, specyficzna dla malarstwa relacja z czasem, jego niereprodukowalny zapis, indeksyzacja powtórzenia stała się interesującym punktem wyjścia dla medytatywnych obrazów **Mateusza Mąki**.

Mateusz Mąka, Fotografia I rok, II st.

PDF

Materiał kulturowy, jego przetworzenie - redefinicja stają się inspiracją procesu twórczego w pracach **Patrycji Walczak** i **Zuzanny Nowak**.

Patrycja Walczak, Grafika Projektowa I rok, II st.

PDF

Zuzanna Nowak, Grafika Artystyczna I rok, II st.

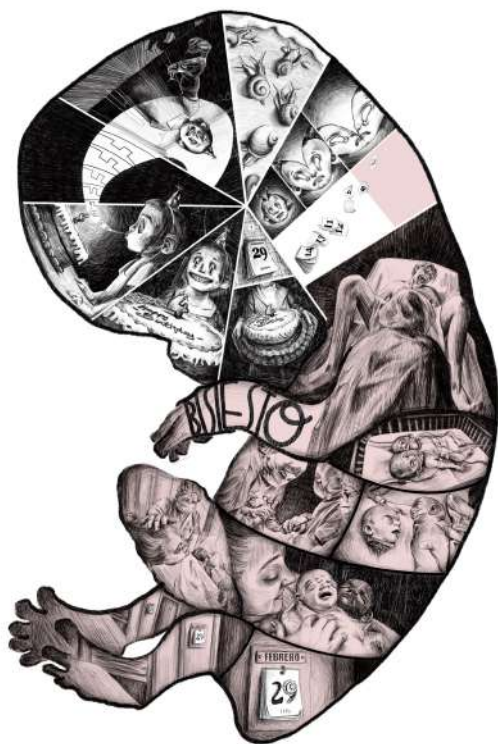
PDF

Relacja pamięcią jako narzędzie obrazowania - tworzenia nowych jakości odgrywa znaczącą rolę w pracach **Any Sanchez Valverde, Cristiny Coronado, Marine Troadec, Alannah O'Sullivan, Angeliny Smirnowej i Anny Kossyk.**

Ana Sanchez Valverde, ERASMUS III rok, I st.

PDF

Cristina Coronado, ERASMUS III rok, I st.

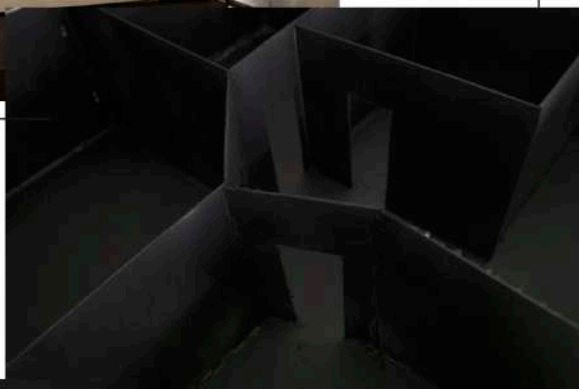
PDF

Marine Troadec w swoich złożonych technicznie pracach tworzy przekaz oparty o niemożność dosłownej rekonstrukcji przy narzędziu obrazowania, które wybiera, kartonowym modelu domu z dzieciństwa, zdeformowanej ścieżce dźwiękowej. Celowa

rezygnacja z perfekcji w rekonstrukcji, deformacja, zbliża nas trafniej do istoty doznania z przeszłości - jego emocjonalnej istoty.

In general, my work revolves around what constitutes me. An important part of this work revolves around domestic elements, with which I play on the material aspect.

On the other hand, my work concerns memory. I use my memory, but also that of the people around me, like my family, which is an important part of me.

The memories are always false. The spaces then take on an important dimension because they constitute the framework of the memory that one creates for oneself.

Alannah O'Sullivan w swoich figuratywnych obrazach świadomie odrzuca korzystanie z jakiegokolwiek rejestracji obrazu. Pamięć jako jedyna "forma zapisu" - odtworzona w re-mediacji z obrazem, zyskuje na znaczeniu w czasach powszechnej, bezrefleksyjnej, cyfrowej rejestracji, nadając wartość malarstwu w rekonstrukcji "przeoczonego".

Alannah O'Sullivan, ERASMUS III rok, I st.

PDF

Reorganizacja percepcji przestrzeni i jej znaczeń w oparciu o umowność języka meta-malarstwa uwidacznia się w pracy **Aleksandry Dunaj**, w jej dojrzałym projekcie wykorzystującym malarstwo, fotografię, działania scenograficzne, jako wzajemnie kwestionujące się, przeplatające plany i relacje wykorzystanych mediów.

Aleksandra Dunaj, Malarstwo I rok, II st.

PDF

Aleksandra Skorupka w podobnym zainteresowaniu przedmiotem, jego indeksykalnością i formami obecności, tworzy w tym roku obrazy, rysunki, instalacje dźwiękowe i działania performatywne.

Aleksandra Skorupka, Malarstwo I rok, I st.

PDF

Immersyjne zanurzenie w "śmieciniku kultury", re-mediacja z otoczeniem w procesie nadpisania, działania podejmujące w szerokim rozumieniu kwestie obszaru kulturowej antropologii to problemy w dużym stopniu definiujące tegoroczne prace **Oleksandra Holiuka** i **Przemysława Pińskiego**.

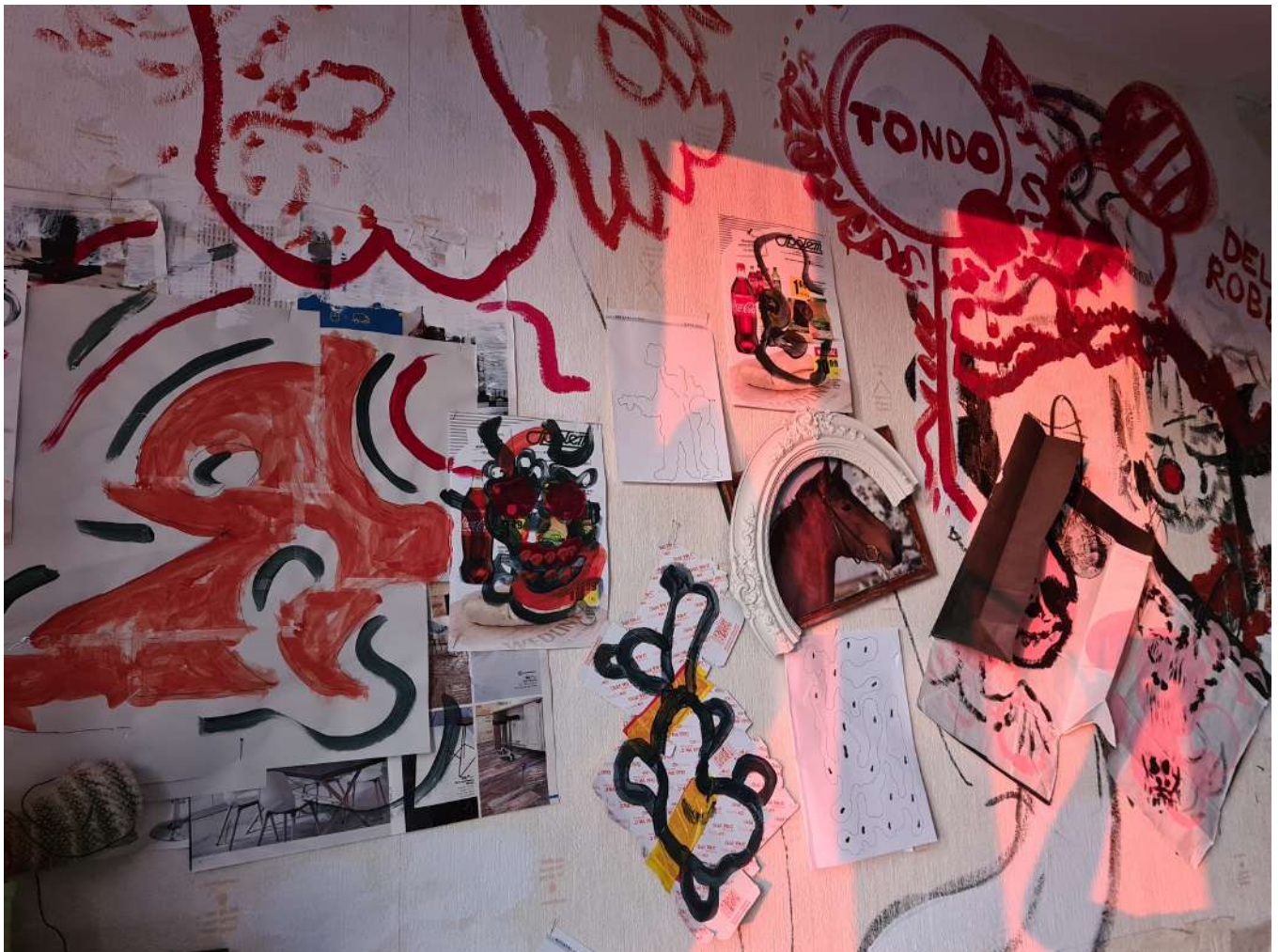
Prawdziwym autorem rysunków grafitti malowanych na murach przez **Oleksandra Holiuka** jest sztuczna inteligencja, generująca obraz przenoszony sukcesywnie przez Holiuka w przestrzeń publiczną. Enigmatyczny przekaz - równie hermetyczny jak inne dostrzegane przez nas na co dzień napisy kamufluje autora-maszynę, samego człowieka sprowadzając tym samym do roli maszyny-wykonawcy. Holiuk tworzy tym samym przez swoje działanie bardzo ciekawą refleksję w obszarze antropologii kultury, rozumienia współczesnej cywilizacji i w szerszym znaczeniu pojęcia człowieczeństwa.

Oleksandr Holiuk, Intermedia I rok, I st.

PDF

Swoisty gesamtkunstwerk tworzony przez **Przemysława Pińskiego**, wzmocniony zostaje przez obecną sytuację, skazującą na izolację twórczego działania. Ciasne mieszkanie w bloku - jaskinia, diorama, w której artysta umieszcza samego siebie, jako autora tekstów, performatywnych działań, pokrywających ściany obrazów i tworzonych filmów, to przestrzeń którą artysta w naturalny sposób zasymilował do celów swojego meta-malarstwa, dużo wcześniej, niż narzuciła mu ją pandemiczna rzeczywistość. Piniak nie poprzestaje jednak na samym działaniu, w którym personifikuje postaci i rytuały inspirowane otoczeniem, czerpiąc garściami ze "śmietnika kultury" w malarstwie i swoich tekstach. W udany sposób tworzy ze swojej twórczości dioramę (wystawa "Inny" z cyklu Bieguny/Dialogi Młodych: Mycek-Piniak, Galeria Arsenał, Poznań 2020), dzięki której najbliższe, znane nam otoczenie i jego rytuały ulegają odrealnieniu, przyciągając uwagę, niczym eksponaty muzeum historii naturalnej.

Przemysław Piński, Malarstwo I rok, II st.

Powyższa prezentacja nie zawiera w sobie informacji o studentach II Pracowni Malarstwa robiących w roku akademickim 2019-20 dyplomy licencjackie i magisterskie (promotor dr hab. Dominik Lejman).

Ich zbliżające się prezentacje dyplomowe stanowią istotne rozwinięcie powyższej relacji tegorocznych działań II Pracowni Malarstwa.

Dyplomy licencjackie:

Laura Brędowska

Julia Ciesielczyk

Maria Giesler

Anna Wawryka

Dyplomy magisterskie:

Agata Becela

Weining Cai

Leila Mosavi

Małgorzata Mycek

Olgierd Nurowski

Magdalena Raczkowska

Hanna Shumska